

Stockholm 1 december 2015

En översyn av årsredovisningslagarna (SOU 2015:8) (Ju2015/1889/L1)

FAR har beretts tillfälle att yttra sig över Redovisningsutredningens slutbetänkande *En översyn av årsredovisningslagarna (SOU 2015:8) (Ju2015/1889/L1)*. FAR får med anledning av detta anföra följande.

Regeringen beslutade 13 december 2012 att utse en särskild utredare med uppgift att utreda vissa frågor kring företagets redovisning.

Utredningsuppdraget avsåg dels att genomföra det nya EU-direktiv som har beslutats på redovisningsområdet (2013/34/EU), dels att utreda vilka andra förenklingar som är möjliga inom området. Utredaren har, i enlighet med utredningsdirektiven, lagt upp sitt arbete i två faser. Ett delbetänkande som behandlar de förändringsförslag som föranleddes av införlivandet av det nya redovisningsdirektivet lämnades i april 2014 (SOU 2014:22). FAR lämnade sitt remissvar härpå 1 september 2014. FAR lämnar här sitt remissvar på slutbetänkandet.

Övergripande synpunkter

Ett företags årsredovisning, och i förekommande fall koncernredovisning, ska visa företagets ställning vid en bestämd tidpunkt samt företagets ekonomiska utveckling i syfte att ge företagets olika intressenter information för olika ekonomiska beslut.

Intressenternas behov ska vägas mot den administrativa bördan för företagen som ska upprätta redovisningen. Det nya redovisningsdirektivets syfte samt utformningen av utredningsuppdraget talar för att stor vikt bör läggas vid att åstadkomma förenklingar, och att varje krav på uppgiftslämnande i redovisningen bör analyseras utifrån den utgångspunkten.

Målet bör vara att skapa en överblickbar och lättförståelig lagstiftning. Förenklingsambitioner bör även präglade den kompletterande normgivningen. På ett övergripande plan tillstyrker FAR de förslag som lämnats av utredningen, bland annat stödjer FAR införandet av kategorin mikroföretag. FAR lämnar nedan sina detaljerade kommentarer till utredningens förslag.

En ny kategori av företag - mikroföretag

FAR stödjer utredningens förslag till införandet av kategorin mikroföretag i svensk lagstiftning. Utredningens utgångspunkt har varit att de undantag och lättnader som det nya direktivet tillåter för de allra minsta företagen ska införas, om det inte finns starka skäl

mot det. FAR anser att det är lämpligt att vissa av direktivets lättnader införs för mikro-företagen. Detta utvecklas närmare nedan.

Gränsvärden för mikroföretag och gränsvärden för frivillig revision

Enligt direktivet får medlemsstaterna tillämpa en eller flera av de möjligheter till undantag för mikroföretag på sådana företag som på balansdagen inte överskrider mer än ett av följande tre gränsvärden:

- en balansomslutning på 350 000 euro (motsvarande cirka 3 miljoner kronor)
- en nettoomsättning på 700 000 euro (motsvarande cirka 6 miljoner kronor), eller
- ett genomsnittligt antal anställda under räkenskapsåret om 10

Undantagsbestämmelserna får dock inte tillämpas på investmentföretag och finansiella holdingföretag.

Enligt uppgift från Statistiska Centralbyrån skulle en tillämpning baserad på ovanstående gränsvärden innebära att cirka 82 % av de företag som idag är "mindre företag", utgör mikroföretag. Utredningen föreslår dock att gränsvärdena sätts på en nivå som motsvarar de som gäller för revisionsplikt i aktiebolag. Enligt utredningens beräkningar skulle detta innebära att cirka 70 % av de företag som idag är "mindre företag" utgör mikroföretag.

FAR anser att de föreslagna gränsvärdena innebär en bra avvägning för storlek på företag där väsentliga lättnader i informationsgivandet är motiverad och stödjer därmed utredningens förslag. Vidare anser FAR att det är lämpligt att begränsa antalet storlekskriterier i svensk lagstiftning när så är möjligt, för att på så sätt underlätta för företagen. Lagstiftaren har sedan tidigare angett en gräns för minskade krav genom gränsvärdena för revisionsplikt vilket, enligt FAR, är ytterligare ett argument för att samma gränsvärden bör gälla för mikroföretag.

Finansiella holdingföretag och investmentföretag

FAR stödjer utredningens förslag att undantagsbestämmelserna för mikroföretag inte ska tillämpas på finansiella holdingföretag eller investmentföretag.

Vilka företag bör omfattas av undantagsbestämmelserna för mikroföretag?

FAR stödjer utredningens förslag att undantagsbestämmelserna för mikroföretag inte ska tillämpas på stiftelser. Eftersom stiftelser typiskt sett inte lyder under associationsrättsliga bestämmelser som garanterar motsvarande insyn och kontroll, som till exempel i ett aktiebolag samt då stiftelser kan förvalta stora tillgångsmassor är det – enligt FARs uppfattning – inte lämpligt att sänka upplysningskraven för stiftelser i årsredovisningen.

Balans- och resultaträkningar för mikroföretag

FAR stödjer utredningens förslag att mikroföretag ska kunna upprätta balans- och resultaträkningar i förkortad form.

Direktivet ger vissa företag möjlighet att upprätta balans- och resultaträkningar i en ännu mer förenklad version än i förkortad form. Utredningen har dock påvisat att den nuvarande möjligheten att upprätta i förkortad form endast har nyttjats av 888 företag (avser de årsredovisningar som registrerades under 2013). FAR är inte helt övertygad om att en slutsats kan dras i denna fråga enbart baserat på detta underlag. FAR befarar att förklaringen till att så få företag valt en förkortad form kan dels bero på att de flesta

företag inte känner till möjligheten i lagen, dels på att anlita redovisningsbyrå använder sig av en standardmässig utformning i effektiviseringssyfte.

I och med BAS-kontoplanen och möjligheten att tillämpa standardiserad programvara för upprättande av årsredovisning innebär ytterligare en variant av balans- och resultaträkningar ett extra arbetsmoment som inte alltid upplevs vara till nytta för företaget och dess intressenter. Nyttan med direktivets möjlighet att införa ytterligare versioner av uppställningsformer för vissa företag bör alltså ställas mot den ökade komplexitet och brist på jämförbarhet som införandet skulle innebära.

FAR anser att möjligheten att tillåta än mer förenklade resultat- och balansräkningar för mikroföretag inte ska införas. FAR stödjer däremot förslaget att upprätta balans- och resultaträkningar i förkortad form. FAR föreslår dock att om mikroföretag väljer att upprätta förkortade resultat- och balansräkningar ska uppgift om nettoomsättning lämnas i not, eftersom det annars kan innebära svårigheter att fastställa om företaget är ett mikroföretag eller inte.

Särskilt om periodisering

FAR stödjer utredningens förslag att mikroföretag inte bör undantas från skyldigheten att periodisera vissa intäkter och kostnader i balans- och resultaträkningarna.

Direktivet ger möjligheten att undanta mikroföretag från att redovisa förutbetalda kostnader, upplupna intäkter, förutbetalda intäkter och upplupna kostnader avseende övriga kostnader. Enligt skattelagstiftningen ska resultat i näringsverksamhet beräknas utifrån bokföringsmässiga grunder. Med anledning av denna koppling, men också för att hålla en hög kvalitet på den information som lämnas i balans- och resultaträkningarna, anser FAR det vara olämpligt att införa ett undantag för mikroföretag att periodisera vissa intäkter och kostnader.

Notupplysningar för mikroföretag

FAR stödjer utredningens förslag om att mikroföretag undantas från kraven på notupplysning om:

- omräkningskurs för belopp som anges i annan valuta än redovisningsvalutan
- anläggningstillgångar
- finansiella instrument
- uppskrivningsfond och fond för verkligt värde
- långfristiga balansposter
- intäkter och kostnader av exceptionell storlek eller förekomst

FAR anser dock inte att kravet på upplysningar om händelser av väsentlig betydelse efter räkenskapsårets slut ska tas bort för mikroföretag. Ett borttagande av sådan upplysning försvårar för användaren av de finansiella rapporterna att bedöma förutsättningarna för fortsatt drift. I övrigt anser FAR att utredningens val av notupplysningar som föreslås tas bort synes väl avvägda givet den kostnadsbesparing detta förväntas innebära.

Förvaltningsberättelse för mikroföretag

FAR stödjer utredningens förslag om att mikroföretag undantas från kraven på att förvaltningsberättelsen ska innehålla:

- rättvisande översikt över företagets utveckling,
- upplysningar om förhållanden som är viktiga för bedömningen av företagets utveckling, ställning och resultat
- upplysningar om väsentliga händelser under räkenskapsåret

Undantagen innebär att mikroföretag, som inte är aktiebolag eller ekonomiska föreningar, inte behöver upprätta någon förvaltningsberättelse.

FAR delar utredningens uppfattning att de flesta företag som är mikroföretag i normalfallet inte har intressenter som är i behov av informationen enligt ovan.

Värdering till verkligt värde

FAR stödjer utredningens förslag om att de mikroföretag som utnyttjar de förenklade reglerna om notupplysningar och förvaltningsberättelse inte ska kunna tillämpa årsredovisningslagens bestämmelser om värdering av finansiella instrument till verkligt värde. FAR uppfattar att detta är ett krav enligt direktivet när en medlemsstat väljer att införa vissa lättnader för mikroföretag. FAR anser därmed att utredningen har kommit till rätt slutsats i denna fråga, givet de tidigare angivna förslagen för mikroföretag.

Rättvisande bild

FAR stödjer utredningens förslag att inte ändra lydelsen i årsredovisningslagen avseende kravet på uppfyllnad av rättvisande bild.

Offentliggörande

FAR stödjer utredningens förslag att inte utnyttja direktivets möjlighet till undantag för mikroföretag beträffande offentliggörande av årsredovisningen.

Eftersom direktivet endast innebär en möjlighet att begränsa offentliggörandet av årsredovisningen till enbart balansräkningen, synes detta i praktiken inte innebära en reell förenkling för företagen. FAR anser därför att årsredovisningen även i fortsättningen ska offentliggöras i sin helhet.

Färdigställande av årsredovisningen

Undertecknande av årsredovisningen

FAR stödjer utredningens förslag att nuvarande bestämmelser om att en års- eller koncernredovisning ska undertecknas av samtliga styrelseledamöter och den verkställande direktören, kompletteras med en möjlighet att färdigställa redovisningen genom ett protokollfört beslut vid ett styrelsemöte vid vilket samtliga styrelseledamöter och den verkställande direktören deltar. FAR önskar dock att lagstiftaren direkt i lagen förklarar hur ett sådant undertecknande kan gå till i praktiken. FAR önskar därmed att det borde framgå ännu tydligare i lagtexten än vad som framgår av författningskommentaren. Ett exempel på ett sådant förtydligande kan till exempel vara att det framgår direkt av lagen att i och med att styrelsemötet hållits och protokollet justerats har styrelsen avgivit årsredovisningen. Årsredovisningen biläggs styrelseprotokollet och kan inte ändras med mindre än att ytterligare ett styrelsemöte hålls där samtliga styrelseledamöter och, i förekommande fall, den verkställande direktören deltar. FAR noterar att det i nuläget inte framgår tydligt vid vilken tidpunkt årsredovisningen ska anses avgiven. Är det vid tidpunkten för beslut eller när det föreligger ett justerat protokoll. Detta bör förtydligas.

Fastställelseintyg

FAR stödjer utredningens förslag att kravet på s.k. fastställelseintyg justeras så att ett sådant intyg kan undertecknas av, utöver styrelseledamot eller verkställande direktör, annan person som styrelsen har utsett för uppgiften.

Meddelande om brister i redovisningshandlingar

FAR stödjer utredningens förslag om att en underrättelse om brister i redovisningshandlingar, som i vissa fall ska skickas till bolaget innan förseningsavgift tas ut, ska – förutom med sedvanlig postgång – kunna skickas till aktiebolaget med e-post, via tjänsten Mina meddelanden eller på annat lämpligt sätt.

FAR anser det vara mycket lämpligt att processen för sådana underrättelser kan effektiviseras och snabbas upp.

Bör offentliggörandet av redovisningshandlingar begränsas på det sätt som redovisningsdirektivet medger?

FAR stödjer utredningens förslag att Sverige för närvarande inte bör utnyttja den möjlighet som direktivet lämnar vad gäller att i vissa delar undanta mindre företag från kraven på offentliggörande av årsredovisningen.

FAR anser att det vore olämpligt att införa den lättnad som direktivet medger, eftersom företagen i alla fall måste offentliggöra åtminstone en del av årsredovisningen. Att införa en lättnad i detta fall torde därmed inte innebära någon reell förenkling för företagen. Detta ska även ses i ljuset av att offentliggörande av endast delar av årsredovisningen innebär en väsentlig inskränkning av informationsvärdet för samhället i stort.

Elektronisk ingivning av årsredovisningen

FAR stödjer utredningens slutsatser avseende elektronisk ingivning av årsredovisningen och att detta behöver utredas ytterligare. FAR anser att en sådan utredning bör genomföras skyndsamt då elektronisk ingivning torde innebära stora besparingar sett över en längre tidsperiod.

Ytterligare förenklingsfrågor

Indelningen av tillgångar, avsättningar och skulder i kortfristiga och långfristiga poster

FAR stödjer utredningens förslag om att den nuvarande möjligheten för noterade företag samt koncernföretag, som omfattas av en koncernredovisning upprättad enligt de internationella redovisningsstandarder som EU-kommissionen har antagit, att i balansräkningen dela in omsättningstillgångar och anläggningstillgångar respektive skulder och avsättningar i kortfristiga och långfristiga poster omformuleras. Denna omformulering möjliggör en bättre anpassning till de internationella redovisningsstandarderna.

FAR anser att det vore önskvärt om denna indelningsgrund även kunde tillämpas av andra företag än de som är noterade eller omfattas av en koncernredovisning som är upprättad enligt de internationella redovisningsstandarder som EU-kommissionen har antagit. FAR kan inte utläsa något hinder för detta i artikel 11 i direktivet.

Redovisning enligt kapitalandelsmetoden i årsredovisningen

FAR stödjer utredningens förslag att noterade företag samt koncernföretag, som omfattas av en koncernredovisning upprättad enligt de IAS/IFRS som EU-kommissionen har

antagit, ska kunna tillämpa kapitalandelsmetoden beträffande andelar i dotterföretag vid upprättande av sin årsredovisning om det är förenligt med god redovisningssed.

FAR anser att det vore önskvärt om kapitalandelsmetoden även kunde tillämpas av andra företag än de som är noterade eller omfattas av en koncernredovisning som är upprättad enligt de internationella redovisningsstandarder som EU-kommissionen har antagit. FAR kan inte utläsa något hinder för detta i direktivet.

Värdering av förvaltningsfastigheter

Utredningen föreslår inte några nya bestämmelser om värdering till verkligt värde av förvaltningsfastigheter.

FAR vill här återknyta till den hemställan (se bilaga 1) om ändring i årsredovisningslagen från 28 juni 2013 undertecknad av FAR, Rådet för finansiell rapportering, Svenskt Näringsliv samt Fastighetsägarna Sverige, samt även det särskilda yttrandet som finns i utredningen. FAR anser att denna fråga återigen bör omprövas.

Upplysningar om varulagrets nettoförsäljningsvärde

FAR stödjer utredningens förslag om att kravet på notuppllysning om väsentliga avvikelser mellan varulagrets anskaffningsvärde och dess nettoförsäljningsvärde utmönstras ur årsredovisningslagen.

Eftersom upplysningskravet inte längre krävs enligt direktivet, anser FAR att det bör tas bort. FARs uppfattning är att det är en väldigt ovanlig upplysning som enbart uppkommer i exceptionella situationer varför det är väl motiverat att upplysningen utmönstras ur lagen.

Större periodiseringsposter och större avsättningar

FAR stödjer utredningens förslag att större företag inte längre ska behöva lämna upplysningar avseende delposter i förutbetalda kostnader och upplupna intäkter, upplupna kostnader och förutbetalda intäkter (större periodiseringsposter), samt delposter i övriga avsättningar.

Eftersom upplysningskravet inte längre krävs enligt direktivet, anser FAR att det bör tas bort. FAR kan alltså inte se att det nuvarande upplysningskravet tillför sådan viktig information att upplysningen bör kvarstå i lagen.

Förvaltningsberättelsen i mindre företag

FAR stödjer utredningens förslag om att inte utnyttja direktivets möjlighet att införa undantag för mindre företag avseende innehållet i förvaltningsberättelsen.

FAR anser, i likhet med utredningen, att mindre företag normalt har en mer mångfacetterad intressentkrets än mikroföretag. Av det följer att informationsbehovet för de mindre företagen är avsevärt högre än för mikroföretagen. FAR anser därför att informationen i förvaltningsberättelsen inte ska reduceras utöver vad utredningen föreslår.

Vissa frågor om finansiella företags redovisning

FAR instämmer i utredningens förslag.

Nya årsredovisningslagar m.m.

FAR stödjer utredningens förslag om att den nuvarande årsredovisningslagen samt årsredovisningslagarna för kreditinstitut och värdepappersbolag respektive försäkringsföretag ersätt med nya lagar. FAR tillstyrker även att bestämmelserna om delårsrapporter i årsredovisningslagarna samlas i en ny lag om delårsrapporter.

FAR välkomnar särskilt den omarbetning som skett, då de tidigare lagarna använt sig av omodernt språkbruk och inte heller varit helt logiskt uppbyggda.

Vissa bokföringsfrågor

Bokföringsskyldighet för ideella föreningar och registrerade trossamfund m.fl.

FAR stödjer utredningens förslag om att ideella föreningar, registrerade trossamfund, registrerade organisatoriska delar av ett trossamfund, samfällighetsföreningar, viltvårdsområdesföreningar och fiskevårdsområdesföreningar föreslås – i tillägg till dagens krav kopplat till tillgångarnas värde – vara bokföringsskyldiga när nettoomsättningen i bedriven näringsverksamhet överstiger fyra prisbasbelopp.

FAR anser att detta innebär att verksamheterna som anges ovan får en lämplig lättnad utan att det ur ett samhällsperspektiv torde innebära någon reell nackdel.

FAR vill även påtala vikten av att de övriga frågor, som beskrivs i utredningens avsnitt 9.2 "Vissa andra frågor på bokföringslagens område", fullföljs. Exempel på frågor som FAR anser vara mycket angelägna att behandla avser bland annat registrering av kontanta in- och utbetalningar, arkiveringsregler och förvaring av räkenskapsinformation utanför Sverige.

Ikraftträdande

Utredningen föreslår att de nya lagbestämmelserna ska träda ikraft 1 januari 2017 och att de börjar tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter 31 december 2016. Några övergångsbestämmelser anses inte behövas.

FAR konstaterar att införandet av en ny kategori företag i lagstiftningen tillsammans med övriga ändringar kommer innebära att normgivare behöver göra följdändringar i sina regelverk. FAR vill därför påpeka vikten av att de olika normgivarna ges möjlighet att hantera ändringarna i god tid.

FAR

Jonas Svensson
Ordförande

Dan Brännström
Generalsekreterare

Bilaga 1

Hemställan om ändring i årsredovisningslagen daterad 28 juni 2013 undertecknad av FAR, Rådet för finansiell rapportering, Svenskt Näringsliv samt Fastighetsägarna Sverige

HEMSTÄLLAN

2013-06-28

Regeringen
Justitiedepartementet
103 33 Stockholm

Hemställan om lagändring av årsredovisningslagen

1. Inledning

FAR, Rådet för finansiell rapportering (Rådet), Svenskt Näringsliv och Fastighetsägarna Sverige anser att en bestämmelse som möjliggör värdering till verkligt värde av förvaltningsfastigheter i företag som ingår i IFRS-koncerner ska införas i årsredovisningslagen (1995:1554), ÅRL. Syftet är att göra det möjligt att tillämpa samma redovisningsprincip i koncernredovisning och i juridisk person vid värdering av förvaltningsfastigheter i dessa företag. Samtliga noterade fastighetsföretag i Sverige har valt att tillämpa verkligtvärdevärdering av sina fastigheter i koncernredovisningen. En ändring av ÅRL skulle således ha den fördelen att fastighetsinnehaven kan redovisas till verkligt värde både i koncernredovisningen och i årsredovisningen för juridisk person. En sådan ändring torde bidra positivt till ett ökat informationsvärde i de finansiella rapporterna. Vidare innebär en sådan ändring förenklingar och en väsentligt minskad administrativ börda för dessa företag. Det bör framhållas att den möjlighet som föreligger i EU-direktiven att redovisa förvaltningsfastigheter till verkligt värde har utnyttjats i många länder. I knappt 70 % av undersökta länder (11 av 16 länder) har denna möjlighet utnyttjats och vi anser att detta talar för att en sådan lösning även borde finnas i Sverige.

Vi föreslår att bestämmelser liknande de upphävda bestämmelserna i 4 kap. 14 f § och 14 g §§ ÅRL införs avseende förvaltningsfastigheter. Dock föreslår vi delvis en annan lösning avseende hur förändringar av verkligt värde ska redovisas jämfört med de upphävda bestämmelserna. I likhet med vad som föreskrevs i 4 kap. 14 f § ÅRL ska de av oss föreslagna reglerna omfatta företag som omfattas av 3 kap. 4 a § ÅRL, dvs företag som ingår i en IFRS-koncern samt företag vars andelar eller skuldebrev är upptagna till handel på en reglerad marknad.

I det följande utvecklas motiven för vår hemställan. Vidare lämnas ett förslag till utformning av lagtext.

2. Bakgrundsbeskrivning

I lagen (2011:1554) om ändring i ÅRL upphävdes 4 kap. 14 f och 14 g §§ ÅRL. Skälen till ändringen framgår av prop. 2011/12:26.

Dessa bestämmelser infördes ursprungligen genom att prop. 2004/05:24 Internationell redovisning beslutades av riksdagen hösten 2004. I avvaktan på kompletterande normgivning och utredning om hur principen om dubbelbeskattnings skulle upprätthållas trädde bestämmelserna om värdering till verkligt värde aldrig i kraft.

Innan bestämmelserna upphävdes inhämtades synpunkter från vissa berörda organisationer och myndigheter i maj 2011. I juni 2011 upprättade Justitiedepartementet en promemoria med förslag om att inskränka möjligheterna att värdera materiella och immateriella tillgångar till verkligt värde. Promemorian behandlades vid ett remissmöte i juni 2011. Fastighetsägarna Sverige och Sveriges Allmännyttiga Bostadsföretag (SABO) ansåg att möjligheten att värdera till verkligt värde skulle vara kvar. I övrigt tillstyrkte de flesta remissinstanserna förslaget, det vill säga att ta bort bestämmelserna om värdering till verkligt värde. Vi vill dock poängtera att detta skedde utifrån de förutsättningar som då var gällande i den kompletterande normgivningen. Bokföringsnämndens, BFN, allmänna råd 2012:1 Årsredovisning och koncernredovisning, det så kallade K3-regelverket, hade vid den tidpunkten inte antagits av BFN.

Problemen som angavs med att införa bestämmelserna om värdering till verkligt värde var att det skulle leda till redovisning av orealiserade vinster. Som en följd av detta skulle utrymmet för vinstutdelning öka. Vid införande av bestämmelserna övervägdes en bestämmelse om att orealiserade vinster skulle överföras till en bunden fond för att förhindra utdelning. En sådan lösning bedömdes dock vara för statisk (prop. 2004/05:24 s. 127 f.). Frågan togs på nytt upp i samband med tillkomsten av 2005 års aktiebolagslag (2005:551), ABL. Inte heller då var regeringen beredd att föreslå bestämmelser om att orealiserade vinster skulle föras till en bunden fond. Istället skulle bedömning ske inom ramen för försiktighetsregeln i ABL 17 kap. 3 §.

Frågan har behandlats i Utredningen om sambandet mellan redovisning och beskattning, SamRoB, som diskuterat frågan dels i delbetänkandet SOU 2005:53 Beskattning när tillgångar värderas till verkligt värde, dels i slutbetänkandet SOU 2008:80 Beskattningstidpunkten för näringsverksamhet.

Reglerna om värdering till verkligt värde i redovisningen kan få skattemässiga konsekvenser trots att de inte syftar till att förändra skatteuttaget för de enskilda företagen. Av skattelagstiftningen framgår principen om ekonomisk dubbelbeskattning. Den innebär att företagets vinster ska beskattas två gånger, dels i företaget, dels hos ägaren när vinsten delas ut. Av principen anses följa att ett företag inte ska kunna dela ut redovisade vinster utan att beskattning skett i företaget. Om orealiserade värdeförändringar får redovisas i resultaträkningen kan detta, när det gäller förvaltningsfastigheter, leda till s.k. temporära skillnader mellan redovisat och skattemässigt värde. Det beror på att orealiserade värdeförändringar på fastigheter inte beskattas. I stället sker beskattning vid avyttring av fastigheten. Redovisningsmässigt hanteras denna temporära skillnad genom redovisning av uppskjuten skatt. Eget kapitaldelen av den orealiserade värdeförändringen kan därmed delas ut. Av prop. 2004/2005:24 framgår dock att det vid en sådan orealiserad värdeförändring på fastighet/byggnad inte anses tillräckligt ur skattesynpunkt att enbart redovisa uppskjuten skatt. Som vi uppfattat regeringens inställning måste i en sådan situation en redovisning av en orealiserad värdeförändring i resultaträkningen leda till debitering av inkomstskatt i den period som värdeförändringen redovisas eller så måste hela den redovisade värdeförändringen, dvs. även eget kapitaldelen, "låsas in" i företaget till dess värdeförändringen realiserats genom avyttring av fastigheten/byggnaden.

Enligt den lösning vi presenterar nedan anser vi att orealiserade värdeförändringar på förvaltningsfastigheter ska redovisas i resultaträkningen för att sedan i vissa situationer omföras till en bunden fond inom eget kapital. Vi anser att en bunden fond är en lämplig och framkomlig väg för att hantera redovisning av sådana orealiserade vinster. Vi anser att en bunden fond är förenlig med borgenärsskyddsreglerna i ABL och att systemet med bunden

fond som redan finns fungerar bra i praktiken idag, se vidare bestämmelserna om uppskrivning och uppskrivningsfonden i ÅRL.

3. Skäl för att införa värdering till verkligt värde

I samband med diskussionen av upphävandet av bestämmelserna i ÅRL avseende verkligt värde framförde Fastighetsägarna Sverige och SABO att den förväntade utvecklingen av god redovisningssed kan bli kostsam att tillämpa och att värdering till verkligt värde då framstår som ett enklare alternativ (se prop. 2011/12:26 s.13).

Regeringens uppfattning i prop. 2011/12:26 s. 14 var dock följande:

"Enligt regeringens uppfattning står det inte nu klart att utvecklingen av god redovisningssed kommer att medföra sådana merkostnader att det är motiverat att införa den kompletterande lagstiftning som behövs för att bestämmelserna om värdering av materiella och immateriella tillgångar till verkligt värde ska kunna tillämpas. En sammantagen bedömning av de problem som har beskrivits ovan och det begränsade behovet av värderingsbestämmelserna leder till att dessa bör upphävas. Detsamma gäller motsvarande bestämmelser i de särskilda årsredovisningslagarna för kreditinstitut och värdepappersbolag respektive försäkringsföretag.

Fastighetsägarna anser att materiella och immateriella tillgångar i vart fall bör få värderas till verkligt värde i koncernredovisningen, även av företag som inte tillämpar IAS-förordningen. De nuvarande reglerna om värdering av materiella och immateriella tillgångar till verkligt värde i årsredovisningen har tillkommit för att göra det möjligt för företag som upprättar sin koncernredovisning enligt IAS-förordningen att kunna tillämpa samma värderingsprinciper i sin årsredovisning (prop. 2004/05:24 s. 86). Den ordning Fastighetsägarna förordar har ett annat syfte, nämligen att möjliggöra en värdering av materiella och immateriella tillgångar till verkligt värde för företag som varken är noterade eller frivilligt tillämpar IAS-förordningen. En sådan valmöjlighet skulle innebära att en koncernredovisning får upprättas med partiell tillämpning av internationella redovisningsprinciper. Detta riskerar dock att leda till oklarheter för företagets intressenter. Regeringen konstaterar att ett ställningstagande till om det är lämpligt att införa en valmöjlighet inte kan göras i detta lagstiftningsärende."

Vårt förslag är mer begränsat, eftersom vi endast föreslår att företag som ingår i en IFRS-koncern samt företag vars andelar eller skuldebrev är upptagna till handel på en reglerad marknad ska få möjlighet att redovisa sina förvaltningsfastigheter till verkligt värde.

Efter att verkligtvärdebestämmelserna upphävdes i ÅRL har BFN, genom K3-regelverket, infört en tvingande bestämmelse om komponentuppdelning för materiella anläggningstillgångar (se K3 punkterna 17.4 och 17.11). Detta innebär att företag som innehar förvaltningsfastigheter måste dela upp sina fastigheter i komponenter i sitt anläggningsregister eller i sidoordnat system för att sedan bedöma nyttjandeperiod och restvärde per komponent och sedan göra avskrivningar på respektive komponent. Kravet på komponentavskrivning kommer därmed att påverka den löpande bokföringen för företag med sådana tillgångar, eftersom denna ansats får implikationer både i samband med utbyten av komponenter (ersättningsinvesteringar) och vid beräkningar av avskrivningar. Detta innebär en stor förändring för företag som innehar förvaltningsfastigheter. Denna förändring medför ökade kostnader samt en ökad administrativ börda för de företag som kommer att tillämpa K3.

Bokföringsnämnden har dock bedömt det som viktigt att i en miljö där endast anskaffningskostnadsbaserad redovisning är tillåten, kräva en fullödlig komponentuppdelning.

Därför är frågan även uppe för diskussion inom Rådet. Rådet utformar rekommendationer och uttalanden för juridiska personer vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige. Detta sker främst genom rekommendationen RFR 2 Redovisning för juridiska personer. RFR 2 är för övrigt även möjlig att tillämpa för dotterföretag som ingår i en koncern där IFRS tillämpas. Enligt ÅRL 7 kap. 12 § ska års- och koncernredovisningen upprättas enligt samma redovisningsprinciper om det inte finns särskilda skäl som talar för att ha avvikelser. Rådet anser att den finansiella rapporteringen för moderföretag ska hålla samma kvalitet som rapporteringen för koncerner. För att upprätthålla detta kvalitetskrav anger Rådets rekommendation RFR 2 att juridiska personer vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige som huvudregel ska tillämpa de IFRS som tillämpas i koncernredovisningen. Från denna regel görs i RFR 2 vissa undantag och tillägg, närl:

- en tillämpning av IFRS strider mot svensk lag, eller
- en tillämpning av IFRS leder till en beskattningssituation som avviker från den som gäller för andra svenska företag, eller
- det finns andra tungt vägande skäl för Rådet att avvika från huvudprincipen.

IFRS tillåter två alternativa metoder för redovisning av förvaltningsfastigheter, antingen värdering till verkligt värde eller anskaffningsvärdemetoden med användande av komponentavskrivning. Eftersom inte svensk lagstiftning tillåter värdering till verkligt värde återstår då endast den alternativa metoden enligt IFRS att redovisa förvaltningsfastigheter till anskaffningsvärde med användande av komponentavskrivning.

När IFRS infördes utfärdade Rådet ett undantag avseende komponentavskrivning på förvaltningsfastigheter i RFR 2 (dåvarande RR 32). Detta trots att komponentavskrivning inte strider mot svensk lagstiftning, och inte heller skulle leda till en beskattningssituation som avviker från den som gäller för andra svenska företag. Bakgrunden till undantaget som infördes i RFR 2 var de bestämmelser i ÅRL som innebar att redovisning till verkligt värde skulle möjliggöras vid en framtida bestämd tidpunkt. Motivet bakom undantaget var således att undvika upprepade byten av redovisningsprincip, det vill säga att införa krav på komponentavskrivning 2005 för att kort därefter tillåta redovisning till verkligt värde i juridisk person.

Eftersom möjligheten att värdera förvaltningsfastigheter till verkligt värde tagits bort ur ÅRL har Rådets undantag i RFR 2 mot komponentavskrivning på förvaltningsfastigheter återigen förts upp till diskussion. Rådet har därför haft anledning att diskutera frågan kring komponentavskrivning med företrädare för svenska fastighetsföretag. Rådet har då informerats om den obalans mellan stora merkostnader och liten nytta som fastighetsföretagen upplever att ett införande av krav på komponentavskrivning skulle medföra för svenska börsnoterade fastighetsbolag, och dess dotterföretag. Fastighetsföretagen pekar på den unika situation som svenska fastighetsbolag hamnar i där tillämpning av verkligt värde på dessa fastigheter sker i koncernredovisningen, medan en tillämpning av anskaffningsvärdemetod med användande av komponentuppdelning sker i juridisk person. Att tillämpa två så vitt skilda tillvägagångssätt för sina fastighetsinnehav anser fastighetsföretagen vara mycket kostnadskrävande utan motsvarande nytta. Införandet av komponentansatsen utan möjlighet till värdering till verkligt värde i juridisk person innebär att företagens redovisning och deras

organisation kommer att omfattas av tre regelverk och att de därmed tvingas hantera tre olika system samtidigt:

- IFRS med värdering till verkligt värde. Förvaltningsfastigheterna innehas i syfte att löpande generera både hyresintäkter/driftöverskott och värdestegring. Värdering av fastigheterna till verkligt värde är en del av fastighetsbolagets normala rutiner. Värdebedömningar sker på olika sätt löpande och inte bara i samband med kvartals- och årsbokslut, även om extern värdering inte sker lika ofta som intern värdering. Kalibrering sker löpande mellan interna värderingar och transaktioner i marknaden.
- Komponentavskrivning i juridisk person. Detta krav innebär att ett företag dels måste dela upp sina fastigheter i komponenter i sitt anläggningsregister eller i sidoordnat för att sedan bedöma nyttjandeperiod och restvärde per komponent och göra avskrivningar på respektive komponent. Företagens anläggningsregister är dessutom vanligen inte uppbyggda för att hantera komponentmetoden. Kravet på komponentavskrivning kommer därmed att påverka den löpande bokföringen för företag med sådana tillgångar, eftersom denna ansats får implikationer både i samband med utbyten av komponenter (ersättningsinvesteringar) och vid beräkningar av avskrivningar.
- Skattemässig avskrivning. De skattemässiga avskrivningsreglerna kräver uppdelning av fastigheter i ett antal skattemässiga komponenter, vilket föranleder stort arbete hos fastighetsbolagen. Denna uppdelning i skattemässiga komponenter överensstämmer ej med den komponentuppdelning som följer av redovisningsmässiga grunder.

För att kunna göra riktiga bedömningar kräver samtliga dessa tre system ingående kunskaper, inte bara hos ekonomipersonal, utan också hos projektledare och förvaltningspersonal i hela organisationen. Detta bedömer fastighetsbolagen vara praktiskt svårt att uppnå.

Ett bättre alternativ vore istället att möjliggöra tillämpning av värdering till verkligt värde för förvaltningsfastigheter i juridisk person för de företag som omfattas av en koncernredovisning upprättad i enlighet med IFRS. Upprättare av finansiella rapporter skulle då kunna välja samma redovisningsprinciper i både koncern och juridisk person vilket underlättar förståelsen av de finansiella rapporterna. Informationsvärdet för analytiker och andra användare av finansiella rapporter skulle troligen förbättras. Vid övergången till IFRS 2005 beslutade samtliga svenska noterade fastighetsföretag att tillämpa värdering till verkligt värde i koncernredovisningen och detta torde vara en indikator på att informationsvärdet anses högre vid tillämpning av verkligtvärdeansats jämfört med en anskaffningsvärdeansats.

Som ovan nämnts tillämpar samtliga noterade fastighetsföretag i Sverige som innehar förvaltningsfastigheter verkligtvärdeansatsen i sin koncernredovisning. Om en ändring inte sker i ÅRL innebär detta att företagen som ingår i denna koncernredovisning, såväl moderföretaget som samtliga dotterföretag, kommer att ådras väsentliga kostnader för att löpande dela upp sina fastigheter i komponenter i sina anläggningsregister för att sedan löpande bedöma nyttjandeperiod och restvärde per komponent, göra avskrivningar på respektive komponent och bedöma utranteringsbehov och lägga upp nya komponenter i samband med ersättnings- och nyinvesteringar, såvida inte RFR 2 beviljar ett undantag.

Vid en internationell jämförelse av regelverken i 16 andra europeiska länder (14 EU-länder samt Schweiz och Norge) har vi konstaterat att det i majoriteten av dessa länder är möjligt att redovisa förvaltningsfastigheter till verkligt värde i juridisk person för moderföretag som har

värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad. Det visade sig möjligt att redovisa förvaltningsfastigheter till verkligt värde i moderföretagets redovisning i 11 av dessa 16 länder, omfattande Danmark, Norge, Finland, Storbritannien, Italien, Holland, Belgien, Polen, Slovakien, Estland och Ungern. I fem länder tillåts inte värdering till verkligt värde av förvaltningsfastigheter i moderföretagets redovisning. Dessa länder är Frankrike, Tyskland, Österrike, Schweiz och Spanien. Detta innebär att det i knappt 70 % av undersökta länder är möjligt att tillämpa värdering till verkligt värde för förvaltningsfastigheter i såväl koncernredovisning som moderföretagets redovisning. I de övriga nordiska länderna föreligger således denna möjlighet.

4. Utformning av bestämmelse om verkligt värde

Frågorna om marknadsvärdering av förvaltningsfastigheter i juridisk person ska få ske och om realiserade vinster i så fall ska avsättas till en bunden fond har aktualiserats även i andra länder. I Norge är det tillåtet att redovisa förvaltningsfastigheter till verkligt värde. I Norge finns det också en väl utvecklad kompletterande normgivning vad gäller dessa frågor, varför vi gärna vill peka på dessa regler.

I korthet gäller följande i Norge. Redovisning får ske enligt IFRS i juridisk person, vilket innebär att förvaltningsfastigheter får redovisas till verkligt värde, och där de löpande värdeförändringarna, såväl positiva som negativa, redovisas i resultaträkningen. Vidare har regler avseende en bunden fond, fond för realiserade vinster, införts i lagstiftningen. Kompletterande normgivning kring hanteringen av denna fond har publicerats av den norska normgivaren, Norsk RegnskapsStiftelse.

En avsättning till fond för realiserade vinster sker under förutsättning av att det föreligger en realiserad vinst på en förvaltningsfastighet. Denna fond kan endast lösas upp genom att grunden för avsättning inte längre är uppfylld, dvs genom att fastigheten har avyttrats, alternativt att marknadsvärdet sjunkit sedan föregående rapporteringsperiod. Avsättningen till denna bundna fond baseras på mellanskillnaden mellan redovisat marknadsvärde och anskaffningsutgiften för fastigheten. Det kan förekomma skillnader i praxis mellan huruvida denna avsättning görs på portföljnivå eller för respektive enskild fastighet. Fonden kan aldrig bli negativ. Tillämpas en portföljsyn innebär detta att en avsättning görs till den bundna fonden om de aggregerade marknadsvärdena för fastighetsportföljen överstiger aggregerad anskaffningsutgift för fastighetsportföljen. Om individuell bedömning görs redovisas i den bundna fonden endast mellanskillnaden mellan marknadsvärde och anskaffningsutgift för de fastigheter där denna differens är positiv, dvs där marknadsvärdet överstiger anskaffningsutgiften. Den bundna fonden beaktar dessutom uppskjuten skatt på den temporära skillnaden som är förknippad med fastigheterna.

En viktig aspekt som regleras i den kompletterande normgivningen i Norge är att av- och nedskrivningar inte reducerar anskaffningsutgiften för fastigheterna, och därmed inte får någon påverkan på den bundna fondens storlek. På detta sätt uppnås inte en perfekt neutralitet i fråga om storleken på utdelningsbara medel mellan företag som tillämpar denna värdering och övriga företag som tillämpar norska redovisningsprinciper. Det har dock bedömts vara förenat med för stor administrativ börda att kräva att en skuggredovisning sker av vad det oavskrivna restvärdet hade varit om samtliga fastigheter varit föremål för sedvanliga avskrivningar och eventuella nedskrivningsprövningar. Den vägledning som utgivits av Norsk RegnskapsStiftelse kan återfinnas på www.regnskapsstiftelsen.no under rubriken "Veiledninger", benämnd NRS "Fond for urealiserte gevinster".

En lämplig utformning av bestämmelserna om verkligt värde i Sverige vore att tillämpa en ansats som bygger på den norska modellen vad gäller redovisningsmässig hantering i juridisk person avseende förvaltningsfastigheter respektive fond för orealiserade vinster. Denna ansats innebär att samtliga omvärderingar av förvaltningsfastigheterna redovisas i resultaträkningen, på motsvarande sätt som sker enligt IAS 40 Förvaltningsfastigheter. Då kommer resultatrapporeringen i koncernredovisning och i juridisk person att överensstämma vad gäller redovisning av förvaltningsfastigheter.

I kombination med att redovisa omvärderingar via resultaträkning anser vi även att en bunden fond i eget kapital ska införas. Vid varje bokslut identifieras det belopp som ska sättas av till denna bundna fond inom eget kapital. Det belopp som ska omfattas av denna bundna fond utgör summan av samtliga orealiserade värdeökningar som uppkommit sedan anskaffningstidpunkten för de fastigheter där orealiserade värdeökningar föreligger. Denna fond ska även beakta uppskjuten skatteskuld på dessa orealiserade vinster. Detta innebär således att de fastigheter som förorsakat en negativ värdetförändring sedan förvärvstidpunkten kommer att medföra en omedelbar belastning på företagets fria egna kapital, eftersom dessa fastigheter föranlett en negativ effekt i resultaträkningen. För de fastigheter där en orealiserad värdeökning föreligger, görs en avsättning till den bundna fonden vilket innebär att dessa orealiserade vinster ej kan bli föremål för utdelning till aktieägarna. Vid varje bokslut görs denna inventering av den bundna fonden och periodens förändring av den bundna fonden redovisas som en disposition mellan den bundna fonden och balanserade vinstmedel. Vi anser således att den bundna fondens storlek ska bestämmas på basis av en analys av varje enskild fastighet, och inte en portföljsyn.

En hantering enligt ovan skulle innebära att utdelningsbara medel ej skulle uppstå till följd av orealiserade värdeökningar på förvaltningsfastigheter, utan först vid försäljning av sådana fastigheter.

Fördelar med föreslagen ansats:

- presentation av värdetförändringar sker på samma sätt i koncernens resultaträkning som i resultaträkningen i den juridiska personen.
- med en ansats där värdetförändringar löpande redovisas i resultaträkningen aktualiseras inte frågor kring återföring av orealiserade vinster och förluster från eget kapital till resultaträkning i efterföljande perioder då försäljning av fastigheter sker.
- genom att inventera fram storleken av den bundna fonden baserat på en individuell fastighetsnivå uppstår ingen belastning på fritt eget kapital då enskilda fastigheter säljs. Detta skulle kunna uppstå i en situation då inventering av den bundna fonden skulle baseras på en portföljsyn. Anta exempelvis att ett företag vid ett årsbokslut innehar två förvaltningsfastigheter. Fastighet A har medfört en orealiserad värdeökning om 100 sedan förvärvstidpunkten. Fastighet B har medfört en orealiserad värdeminskning om 75 sedan förvärvstidpunkten. Vårt förslag till utformning av de nya bestämmelserna innebär att den bundna fonden ska uppgå till 100 i detta fall. Om istället den bundna fonden i detta fall skulle tillåtas uppgå till 25, skulle vid försäljning av fastighet B, ett ytterligare avsättningsbehov till den bundna fonden om 75 uppstå med motsvarande minskning av fritt eget kapital. En portföljsyn vid bestämmande av storleken på den bundna fondens storlek skapar således stor komplexitet vid hanteringen.

För en djupare förståelse av vårt förslag hänvisas till det exempel som framgår av Bilaga 1.

5. Förslag till lagtext

Vi lämnar här ett förslag till lagtext för att visa hur reglerna kan utformas.

Förslag till lag om ändring av årsredovisningslagen (1995:1554)

Härigenom föreskrivs i fråga om årsredovisningslagen (1995:1554)

dels att 5 kap. 14 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 4 kap. 14 f §, samt närmast före 4 kap. 14 f § en ny rubrik av följande lydelse.

4 kap.

Värdering av förvaltningsfastigheter till verkligt värde

14 f §

Företag som avses i 3 kap. 4 a § andra stycket får ta upp förvaltningsfastigheter till tillgångarnas verkliga värde.

Värdering enligt första stycket får ske enbart om samtliga förvaltningsfastigheter värderas på samma sätt i företaget.

Om en förvaltningsfastighet värderas till verkligt värde ska värdeförändringen sedan föregående balansdag redovisas i resultaträkningen.

Om det verkliga värdet på en förvaltningsfastighet överstiger anskaffningsvärdet för fastigheten ska värdeökningen redovisas i en fond för orealiserade vinster.

När det inte längre finns skäl att redovisa ett belopp i fonden för orealiserade vinster, ska fonden justeras.

5 kap.

14 §

Ett aktiebolags eget kapital ska delas upp i bundet eget kapital och fritt eget kapital eller ansamlad förlust. Under bundet eget kapital ska tas upp aktiekapital, uppskrivnings-fond, reservfond och kapitalandelsfond. Under fritt eget kapital eller ansamlad förlust ska tas upp fria fonder, var för sig, balanserad vinst eller förlust samt vinst eller förlust för räkenskapsåret. Balanserad förlust och förlust för räkenskapsåret tas därvid upp som avdragsposter

Ett aktiebolags eget kapital ska delas upp i bundet eget kapital och fritt eget kapital eller ansamlad förlust. Under bundet eget kapital ska tas upp aktiekapital, uppskrivnings-fond, reservfond, *fond för orealiserade vinster* och kapitalandelsfond. Under fritt eget kapital eller ansamlad förlust ska tas upp fria fonder, var för sig, balanserad vinst eller förlust samt vinst eller förlust för räkenskapsåret. Balanserad förlust och förlust för räkenskapsåret tas därvid upp som avdragsposter

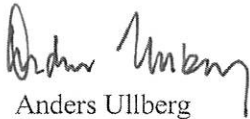

Förändringar i eget kapital jämfört med föregående års balansräkning ska specificeras. Vid förvärv av egna aktier ska fritt eget kapital ökas med inkomsten från överlåtelsen.

Vid aktiekapitalet ska antalet aktier anges. Består aktiekapitalet av aktier av olika slag, ska motsvarande uppgift lämnas för varje aktieslag.

Vid eventuella frågor var god kontakta den verkställande ledamoten i Rådet för finansiell rapportering, claes.janzon@radetforfinansiellrapportering.se.

Med vänliga hälsningar

Anders Ullberg
Ordförande
Rådet för finansiell rapportering

Dan Brännström
Generalsekreterare
FAR

Claes Norberg
Professor och redovisningsexpert
Svenskt Näringsliv

Ulla Werkell
Skattejurist
Fastighetsägarna Sverige

BILAGA 1

För att illustrera effekterna i ett företags redovisning av den föreslagna bundna fonden inom eget kapital, fond för orealiserade vinster, biläggs här ett enkelt exempel. Förslaget i hemställan innebär att om ett företag har valt att redovisa förvaltningsfastigheter till verkligt värde ska samtliga omvärderingar redovisas i resultaträkningen. Vid varje bokslut identifieras det belopp som ska sättas av till fonden för orealiserade vinster som summan av orealiserade ackumulerade värdetförändringar sedan anskaffningstidpunkten för de fastigheter som ackumulerat har orealiserade värdeökningar. Fonden ska även beakta uppskjuten skatteskuld på dessa orealiserade vinster.

I exemplet förvärvar företaget fem fastigheter för 1.000 per fastighet. Fastigheternas verkliga värden förändras på olika sätt under de fyra åren i exemplet och ger, korrigerat för de värdehöjande investeringar som görs, upphov till både negativa och positiva värdetförändringar. Dessa fördelas och ackumuleras per fastighet. Vid varje bokslut beräknas fonden för orealiserade vinster genom en summering av de ackumulerade orealiserade värdetförändringarna för de fastigheter där dessa är positiva och vid förändringar av fondens storlek görs en omföring från eller till balanserade vinstmedel.

Som framgår av de förkortade resultaträkningar som visas för varje år, beräknas aktuell skatt på resultat exklusive orealiserade värdetförändringar och uppskjuten skatt på de orealiserade värdetförändringarna. För varje år visas också de omföringar som görs från och till balanserade vinstmedel.

Fast 1 Fast 2 Fast 3 Fast 4 Fast 5

1 000 1 000 1 000 1 000 1 000

AR 0

Inköp

AR 1

Driftnetto

Räntekostn

Investering

Verkligt värde

Oreal värdeförändring

Ack oreal värdeförändring

Uppskjuten skatt

Fond för oreal vinster

Resultat

Driftnetto

Oreal värdeförändring

Räntekostn

Aktuell skatt

Uppskj skatt

Årets resultat

Eget kapital

Fond för oreal vinster

Balanserade vinstmedel

Årets resultat

IB

Omföring

UB

39

39

-39

117

117

0

117

100 100 100 100 100

-50 -50 100 950 950

100 100 1 000 1 000 1 000

50 -50 0 0 0

100 100 1 050 1 050 1 050

50 -50 -50 -50 -50

-11

39

500

-100

-250

-55

22

117

117

117

0

117

AR 2

Driftnetto

Räntekostn

Investering

Verkligt värde

Oreal värdeförändring

Ack oreal värdeförändring

Uppskjuten skatt

Fond för oreal vinster

Resultat

Driftnetto

Oreal värdeförändring

Räntekostn

Aktuell skatt

Uppskj skatt

Årets resultat

Eget kapital

Fond för oreal vinster

Balanserade vinstmedel

Årets resultat

IB

Omföring

UB

117

78

117

0

78

-78

406

523

0

406

100 120 100 100 100

-50 -50 100 100 100

100 100 1 050 1 100 1 050

0 50 50 50 50

50 0 0 0 0

-11 -11 -11 -11 -11

39 39 39 39 39

520

250

-250

-59

-55

406

39

78

406

523

0

406

100 120 100 100 100

-50 -50 100 100 100

100 100 1 050 1 100 1 050

0 50 50 50 50

0 0 0 0 0

-11 -11 -11 -11 -11

39 39 39 39 39

520

-150

-250

-59

33

94

117

-39

406

94

616

0

94

616

100 120 100 100 100

-50 -50 100 100 100

100 100 1 050 1 100 1 050

0 50 50 50 50

0 0 0 0 0

-11 -11 -11 -11 -11

39 39 39 39 39

520

-50

-250

-59

11

172

78

0

538

172

788

0

538

172

788

100 120 100 100 100

-50 -50 100 100 100

100 100 1 050 1 100 1 050

0 50 50 50 50

0 0 0 0 0

-11 -11 -11 -11 -11

39 39 39 39 39

520

-50

-250

-59

11

172

78

0

538

172

788

0

538

172

788